

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 501/2018

26.04.2018. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Пупавца, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1340/17 од 31.01.2018. године, у седници већа одржаној 26.04.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Пупавца, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1340/17 од 31.01.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 816/12 од 23.11.2017. године, окривљени АА, ставом I изреке, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору дана 18.11.2011. године, када је окривљени лишен слободе, а која казна ће се извршити на тај начин што исти не сме напуштати просторије у којима станује на адреси у ..., улица ..., уз примену електронског надзора. Такође је одређено да ће по наведеној пресуди поступити повереничка служба, и да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од дванаест часова или два пута у трајању од по шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржава у Заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије, у трајању од 8 (осам) месеци, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде. Оштећени ББ и ВВ су упућени да имовинскоправни захтев у целости остварују у парничном поступку. Окривљени је обавезан да плати трошкове

кривичног поступка о чијој висини је одређено да ће суд одлучити посебним решењем, као и паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, ставом II изреке, према окривљеном АА је на основу члана 422. тачка 3) ЗКП, одбијена оптужба да је извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. ств 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1340/17 од 31.01.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици, преиначена је пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 816/12 од 23.11.2017. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног АА, због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, у коју му се урачунава дан 18.01.2011. године, као дан лишења слободе, док је жалба браниоца окривљеног АА, одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу поврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1340/17 од 31.01.2018. године, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Пупавац због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи и „одбије као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици“.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и у вези са тим наводи да је другостепени суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, тиме што је приликом одмеравања казне окривљеном, као отежавајућу околност узео чињеницу да је због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, према окривљеном одбијена оптужба да је извршио кривично дело непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ.

Међутим, по налажењу овог суда, изнети наводи захтева за заштиту законитости не могу прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 54. КЗ којим су регулисана општа правила о одмеравању казне и то ставом 1. наведеног члана, прописано је да ће суд учиниоцу кривичног

дела одмерити казну у границама које су законом прописане за то дело, имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности), а нарочито: степен кривице, побуде из којих је дело учињено, јачину угрожавања или повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, ранији живот учиниоца, његове личне прилике, његово држање после учињеног кривичног дела, а нарочито његов однос према жртви кривичног дела, као и друге околности које се односе на личност учиниоца.

Одредбом члана 297. став 4. КЗ прописано је да ако је услед дела из члана 289. став 3, 290. став 2, 291. став 2. и 295. став 3. тог законика, наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од једне до осам година.

Полазећи од наведеног, а како је окривљени АА, изреком побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Новом Саду, за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом Основног суда у Сремској Митровици оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 5 (пет) месеци, то је по налажењу Врховног касационог суда, другостепени суд правилно применио закон одлучивши о кривичној санкцији, јер се приликом одмеравања казне окривљеном, кретао у границама које су законом прописане за предметно дело. Притом, другостепени суд није као отежавајућу околност ценио чињеницу која представља обележје кривичног дела из члана 296. став 1. КЗ, у односу на које према окривљеном оптужба одбијена због апсолутне застарелости кривичног гоњења, како то бранилац у захтеву неосновано истиче, већ је суд у смислу члана 54. став 1. КЗ, као отежавајућу околност у конкретном случају ценио понашање окривљеног након учињеног кривичног дела, тј. негово држање након изазване саобраћајне незгоде, о чему је и дао разлоге у образложењу побијане пресуде, па су стога супротни наводи захтева, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано бранилац окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић